

ГРУДЕНЬ 2025
12 (254)

Світло Марії

Принесити Божу - світло Марії

Послання Цариці миру

«Дорогі діти! У цей благодатний час закликаю вас слідувати за Мною. Моліться за тих, хто не молиться та не хоче миру й радості, які лише Всевишній може дати. Нехай ваші душі будуть поєднані в радості очікування, а серце буде сповнене миром. Ви будете впевнені, дітоньки, що все буде добре й що Бог усе благословить, бо добро, яке ви даєте, повернеться вам, і ваше серце охопить радість, адже ви з Богом і в Бозі. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик».

Послання Богородиці, Цариці миру, 25.11.2025

(Із Церковним погодженням)

ПЕРША СУБОТА МІСЯЦЯ - ДЕНЬ, КОЛИ МИ ДУХОВНО ЄДНАЄМОСЯ: МОЛИМОСЯ РОЗАРІЙ, РОЗДУМУЄМО НАД СЛОВОМ БОЖИМ, БЕРЕМО УЧАСТЬ У СВЯТІЙ МЕСІ, ПОКЛОНЯЄМОСЯ ПРЕСВЯТИМ ДАРАМ, РОЗДУМУЄМО НАД ТЕМАМИ, ПОРУШЕНИМИ В ГАЗЕТІ «СВІТЛО МАРІЇ».

НАША НАСТУПНА МОЛИТОВНА ЗУСТРІЧ ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ, 6.12.2025 Р.
ЦЬОГО МІСЯЦЯ БУДЕМО МОЛИТИСЯ ЗА ТИХ, ЯКІ НЕ МОЛЯТЬСЯ І НЕ ХОЧУТЬ МИРУ.

Читайте в цьому номері:

У РАДОСТІ ОЧІКУВАННЯ 4

о. Любо Куртович

НЕХАЙ ВАШЕ СЕРЦЕ
ОХОПИТЬ РАДІСТЬ 6

Терезія Гажійова

ЧАС ОЧІКУВАННЯ 8

Послання на тему

ЄВХАРИСТІЙНІ ГІМНИ 9

о.Славко Барбарич

ВАЖЛИВО БУТИ, А НЕ МАТИ 12

Свідчення

ФОТОГАЛЕРЕЯ 16

ІНТЕРНЕТ-ЧАСОПИС. ЩОМІСЯЧНИЙ ДУХОВНИЙ ІМПУЛЬС
ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП ТА ЛЮДЕЙ.
ПОВ'ЯЗАНИХ ЗІ СПІЛЬНОЮ "СВІТЛО МАРІЇ"

*Поширення цього видання без змін
(цілком) дозволяється і вітається.*

*При копіюванні окремих частин
та їх використанні в іншому кон-
тексті редакція часопису залишає
за собою право узгодження. Вихо-
дить напередодні першої суботи
місяця. Згідно з декретом папи
Урбана VIII і постановою II Вати-
канського собору, автор заявляє,
що не має наміру випереджувати
офіційного визнання Церкви, якій
повністю підкоряється. Такі слова,
як "об'явлення", "чудо", "послання"
і т.д, уживаються в газеті в зна-
ченні особистого свідчення.*

*Запрошуємо підписатися
на часопис:*

*www.svitlomariji.com.ua
e-mail: gospa3@gmail.com*

*Якщо ви бажаєте фінансово
підтримати діяльність спільноти
"Світло Марії", це можна зробити
переказом на рахунок:*

*Назва отримувача: SVETLO MÁRIINO, п.о.
Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank)
Номер рахунку: 5058517603/0900
IBAN: Sk54090000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX ІСО: 45743304*

Нехай Бог винагородить!

У РАДОСТІ ОЧІКУВАННЯ

ПРЕСВЯТА ДІВА МАРІЯ ХОДИТЬ З НАМИ І В ЦЕЙ БЛАГОДАТНИЙ ЧАС, В АДВЕНТІ, І ЗАОХОЧУЄ НАС МОЛИТИСЯ, ЩОБ МИ МОГЛИ НАПОЛЕГЛИВО ЧЕКАТИ НА МИР І РАДІСТЬ, ЯКІ НАМ МОЖЕ І ХОЧЕ ДАТИ ЛИШЕ БОГ.

о. Любо Куртович

Час Адвенту позначений очікуванням. Ми живемо в час, коли людина більше не може чекати. Всі хочуть зараз і негайно. Ніщо не є достатньо швидким для нас. Ми схожі на дітей, які хотіли б потягнути посаджену рослину, щоб вона швидше росла. Перед початком Адвенту багато місць і торгових центрів

вже підготовлені та прикрашені до святкування Різдва. Гілберт Кеїс Честертон, англійський письменник, одного разу написав: «Немає звички небезпечнішої чи огиднішої, ніж святкувати Різдво, перш ніж воно настане».

Народ Ізраїлю століттями чекав на Месію – Христа, і християни також чекають на свято народження Христа. Ми забули красу очікування.

Уявімо собі, що ми чекаємо Різдва так, як це було в давнину: у скромності, зреченні, пості, у приготуванні дому та підготовці до святкування Різдва, у світанкових службах та вечірніх молитвах. А потім, у Святвечір, раптом запалюються вогні, ялинку прикрашають, церковні дзвони дзвонять і грає різдвяна колядка. О, це подія!

Краса не лише у святкуванні. Очікування має свою особливу красу, воно посилює наше прагнення, змушує нас з нетерпінням чекати того, що має статися. Чим менше ми здатні чекати, тим менше ми радіємо тому, чого досягаємо. Тому в цей Адвент буде корисно зупинитися та зробити паузу, подивитися в очі членам власної родини, зустріти інших людей з розумінням, знайти час і для молитви і для духовного в нас.

Таким чином, радість Різдва наповнить наші серця справжньою радістю. Зупинитися та застановитися. Чекати. У цьому секрет глибокого миру та радості.

Важливо запитати себе, чого ми чекаємо? Чого прагне моє серце? Чого ми всі разом чекаємо, чи взагалі чекаємо чогось? Поки людина чогось чекає, вона на щось сподівається.

Натхненні закликами та посланнями Богородиці, пробудімо в собі найглибше прагнення миру та радості, щоб ми могли відчувати мир, який наповнює наше серце.

Молитва. Діво Маріє, ти була незначною слугою Господньою, яка пережила великі діла, які Господь

зробив для Тебе. Ти досвідчила, що для Бога немає нічого неможливого. Ти хочеш, щоб ми досвідчили, що Бог є всемогутній, тому й закликаєш нас слідувати за Тобою. У Твоєму серці було велике очікування Спасителя, і з палкою вірою та надією Ти чекала моменту народження Ісуса – Месії та Спасителя. У Твоєму серці та лоні Бог приготував гідне місце для пришествя Свого Сина. Молися за нас, щоб і ми могли пережити цей час Адвенту та наше життя з глибоким очікуванням, пильно молячись, щоб Бог міг чинити Свої діла в нас і через нас. Амінь.

НЕХАЙ ВАШЕ СЕРЦЕ ОХОПИТЬ РАДІСТЬ

МАРІЯ КЛИЧЕ НАС: «СЛІДУЙТЕ ЗА МНОЮ В ЦЕЙ БЛАГОДАТНИЙ ЧАС». АДВЕНТ У ШКОЛІ МАРІЇ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ВОНА САМА Є ЦАРИЦЕЮ І МАТІР'Ю В БЛАГОСЛОВЕННОМУ СТАНІ — ОГОРНУТА ТИШЕЮ, МОЛИТВОЮ, ДОВІРОЮ ТА РАДІСНИМ СЛУЖІННЯМ.

Терезія Гажійова

Однак світ готується до Різдва інакше. Одна пані поділилася, як під час Адвенту була на адорації в кафедральному храмі у Відні. У боковій каплиці було кілька людей, які поклонялися Ісусові в Пресвятих Дарах, тоді як ззовні долинав шум, спів і різдвяна музика з ярмарків. Їй стало дуже боляче, коли вона побачила сотні людей, що розважаються зовні, і лише кількох — біля Ісуса в тиші каплиці. Вона бажала, щоб усе було навпаки.

Слідувати за Марією означає молитися за тих, хто не молиться. Марія ніколи нікого не засуджує — Вона обіймає та приймає кожного. Вона просить нас уподібнитися до Неї, вірити Богові навіть тоді, коли ми не розуміємо, коли здається, що все втрачено й виходу немає. Марія не бачила перед собою всього Божого плану, але сказала: «Нехай зі Мною станеться». Наслідуймо Її в тихому щоденному «так», у випробуваннях, у болю, у тому, чого не розуміємо, та жертвуймо все за Її наміри. Пригадаймо Її обітницю, що коли ми молимося в Її

намірах, відбудеться щось велике, чого ми ще не бачимо. Ми не пошкодуємо! Прийде Господь, усе благословить і все буде добре.

Слідувати за Марією означає дозволити своєму серцю наповнитися миром. Вона жила в Бозі та з Богом, тому була пройнята миром навіть посеред болю, невизначеності чи хреста. Вона навчає нас, що мир не приходить із ситуацій, коли нам добре, але лише з близькості Ісуса. Мати Тереза довгі роки не відчувала жодної втіхи й переживала темряву. Її миром був Ісус, Якому вона повірила і з Яким намагалася перебувати щомиті.

Слідувати за Марією означає поширювати добро, що повертається — чинити маленькі діла любові, які бачить лише Бог. Марія — незвичайний приклад творення добра в скритості.

Слідувати за Марією означає жити в радості очікування. Вона чекала Месію в тиші Назарета — не в страху, а в радості, бо знала, що Бог вірний і добрий. Так і ми можемо очікувати, що Бог діє, хоч ми ще нічого не бачимо. В одному адвентному посланні вона сказала нам:

«Дорогі діти! У цей святий час радісного очікування Бог вибрав вас, малих, щоб здійснити Своїй великі задуми. Діти Моїй, будьте смиренні. Через ваше смирення Бог Своєю мудрістю із ваших душ створить вибрану оселю. Будете її освітлювати добрими ділами – і так з відкритим серцем дочекаєтесь народження Мого Сина у всій Його великодушній любові. Дякую вам, дорогі діти» (2.12.2008)

Молитва. Маріє, з радістю хочемо слідувати за Тобою. Допомагай нам знаходити тихі місця й час, щоб бути з Богом і в Бозі. Тобі віддаємо наші молитви, жертви й добрі вчинки за твої наміри. Допоможи нам бути добросердими та доброзичливими. Допоможи нам використовувати кожну мить для творення добра. Разом із Тобою просимо за тих, хто не пізнав Ісусової любові й не знає, що таке справжнє Різдво, щоб і в них усе було добре, як Ти нам обіцяєш. Нехай наші серця будуть з'єднані з Твоїм у радісному очікуванні народження Ісуса. Амінь.

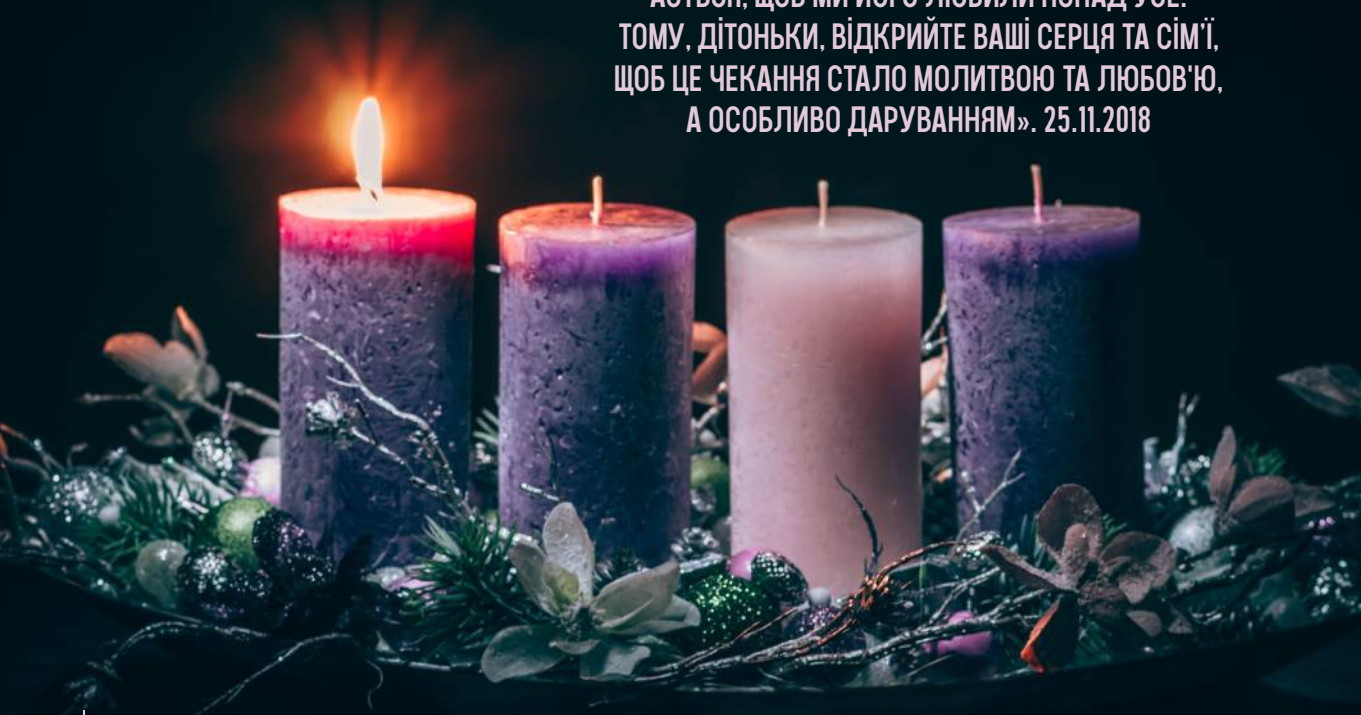
Час очікування

«У ЦЕЙ СВЯТИЙ ЧАС РАДІСНОГО ОЧІКУВАННЯ
БОГ ВИБРАВ ВАС, МАЛИХ, ЩОБ ЗДІЙСНИТИ
СВОЇ ВЕЛИКІ ЗАДУМИ». 2.12.2008

«У ЦЕЙ ЧАС ПРИГОТУВАННЯ
ТА РАДІСНОГО ОЧІКУВАННЯ, Я ХОЧУ ВАМ ЯК МАТИ
ВКАЗАТИ НА ТЕ, ЩО Є НАЙВАЖЛИВІШЕ – НА ВАШУ ДУШУ.
ЧИ В НІЙ МОЖЕ НАРОДИТИСЯ МІЙ СИН?» 2.12.2009

«В ЦЕЙ БЛАГОДАТНИЙ ЧАС
ОЧІКУВАННЯ ХОЧУ ВАС ЗАКЛИКАТИ
ДО МОЛИТВИ, ЩОБ АДВЕНТ
БУВ МОЛИТВОЮ СІМ'Ї». 25.11.2024

«ЦЕ Є ЧАС БЛАГОДАТІ Й МОЛИТВИ, ЧАС
ЧЕКАННЯ Й ДАРУВАННЯ. БОГ ВАМ
АЄТЬСЯ, ЩОБ МИ ЙОГО ЛЮБИЛИ ПОНАД УСЕ.
ТОМУ, ДІТОНЬКИ, ВІДКРИЙТЕ ВАШІ СЕРЦЯ ТА СІМ'Ї,
ЩОБ ЦЕ ЧЕКАННЯ СТАЛО МОЛИТВОЮ ТА ЛЮБОВ'Ю,
А ОСОБЛИВО ДАРУВАННЯМ». 25.11.2018

ЄВХАРИСТІЙНІ ГІМНИ

о. Славко Барбарич

ЄВХАРИСТІЙНА ПРИСУТНІСТЬ І ЛЮБОВ ХРИСТА ПОСТІЙНО НАДИХАЮТЬ ЛЮДСЬКЕ СЕРЦЕ ТА РОЗУМ. ІСНУЄ БАГАТО ВІРШІВ І ТВОРІВ МИСТЕЦТВА РІЗНОГО РОДУ, ЯКІ НАМАГАЮТЬСЯ ВИРАЗИТИ, ВИКЛИКАТИ ТА НАБЛИЗИТИ ЦЮ НЕВИМОВНУ ЛЮБОВ, ЩО ПОСТІЙНО ДАЄТЬСЯ. ТУТ МИ ПРОПОНУЄМО ДЕЯКІ З БАГАТСТВ ГІМНІВ, ЩОБ ХРИСТІЯНСЬКА ДУША МОГЛА БУТИ НАТХНЕННА ТА ЖИВИТИСЯ НИМИ ТА ЗНАЙТИ ДОПОМОГУ ДЛЯ ОСОБИСТОЇ ЗУСТРІЧІ ТА ЗРОСТАННЯ.

СЛАВ СПАСИТЕЛЯ, СІОНЕ! (СВ.ТОМА АКВІНСЬКИЙ)

1. Слав Спасителя, Сіоне!
Співом гімнів і поклоном
Пастирю хвалу воздай!
2. Хоч понад усе хваління
вищий Він, ти поклоніння
з сил усіх Йому складай.
3. Ось причина
достохвальна:
хліб живий і життєдайний
нині подається нам.
4. Сам Господь цей дар
преславний
за столом в вечері тайній
дав дванадцятьом братам.
5. Тож хай радість буде
повна,
осяйна і дзвінкомовна,
щоби чула вся земля!
6. День святкуймо
урочистий:
в нім бо трапеза ця чиста
установлена була.
7. Це на ній доби старої
Цар наш Пасхою новою
Ветхий довершив Завіт.
8. Тінь від істини втікає,
світло темну ніч змінє,
вже старий минає світ.
9. Що звершив ретельно
Вчитель,
на свій спомин це чинити
учням твердо заповів.
10. За Христовим
наставлінням
хліб, вино ми на спасіння
несемо до віктарів.
11. Вчення істинне
розважмо:
вже не хліб з вином, а
справжні
Тіло й Кров даються нам.
12. Віра ствердить це
натхненна,
бо уму це незбагненно
і невидимо очам.
13. Ці два види – вже лиш
знаки,
чудо в видах цих двояких
незглибне відноситься до нас.
14. Плоть – це тіло, кров – це
напій,
і у кожному із цих знаків
міститься увесь Христос.
15. Хоч спожитий,
неподільний
не поламаний і цілним
Він лишається без змін.
16. Безлік чи один – тоймає,
кожен порівну вживає,
та все ж невідертний Він.
17. Споживають Його праві,
споживають і неправі,
та несхожий жереб в них.
18. Глянь – одне і те ж
приймають,
- наслідок же різний мають:
рай – для добрих, смерть –
для злих.
19. Той, хто хліб оцей ламає,
хай несхитно пам'ятає:
кожна частка уміщає
стільки ж, що і повнота.
20. Тільки знак тут
розділює,
вміст його ж не умалився,
а незмінним залишився, –
віра мовить нам тверда.
21. Ось хліб Ангелів
правдивий,
для паломників пожива,
даний дітям милостиво,
не призначений він псам.
22. У прообразах нам даний:
в Ісааковім закланні,
в агні жертвеннім
пасхальнім,
в манні, посланій отцям.
23. Пастир добрий, хлібе
правий,
Христе, будь до нас
ласкавий!
Нас провадь у кожній справі,
а в кінці блаженством слави
обдаруй в землі живих.
24. Ти, благий і необ'ятий,
спаси нас смертних
випасати,
спадкоємцями назвати
і на трапезі зібрати

О ЯЗИК ЛЮДСЬКИЙ, ОСПІВУЙ (СВ.ТОМА АКВІНСЬКИЙ)

О язик людський, оспівуй
Тайну Тіла славного,
Кров хвали — безцінну плату
Порятунку нашого,
Що її пролив Цар світу,
Лона плід пречистого.

Даний нам, для нас рожденний
З Діви Непорочної,
Слово сіючи спасенне,
Серед нас жив на землі,
Потім чином незбагненим
Увінчав труди свої.

На вечері в ніч останню,
Як зібрались за столом,
Їжу розділив з братами,
Сповна виконав закон,
Коли власними руками
Дав себе Дванадцятьом.

Втілене одвічне Слово
Тілом чинить справжній хліб,
А вино – то Кров Христова:
Серцем це узріти слід,
І якщо чуття підводять,
Віра лиш серця зміцнить.

Пресвята Господня Тайно,
Поклоняємось Тобі.

Перед Новим Ветхе Право
Хай відступить назавжди.
Наша віра хай доповнить
Недоступне відчуттям.

І Отця, і Бога-Сина
В вишніх величаємо,
Їм держава, честь і слава,
Їх благословляємо
Також рівного Їм Духа
В Трійці прославляємо.
Амінь.

ВАЖЛИВО БУТИ, А НЕ МАТИ

Я ПРИЙШЛА НА СЕМІНАР «ПІСТ, МОЛИТВА І ТИША» З НАДІЄЮ. ПРИЙШЛА ПОРОЖНЯ, НЕ ВІДЧУВАЮЧИ БЛИЗЬКОСТІ З БОГОМ, НІБИ ЗАГУБИЛА СЕБЕ. МОЯ МОЛИТВА БУЛА ДУЖЕ ФОРМАЛЬНОЮ, А ЛІТУРГІЯ — ЗДАВАЛОСЯ, СТАЛА ЗВИЧКОЮ. І ЦЕ ДУЖЕ СТРАШНО!

Уже певний час я живу в Меджугор'ї, але останнім часом не відчуваю миру. Маю чоловіка, усе гаразд, у деяких сферах свого життя я дуже щаслива, та тільки втратила мир. Завважила, що дуже багато сили та ресурсу йде на те, як себе тут знайти, що робити, і через це я стала дуже холодна та суха. Я прийшла з тим, щоб наповнити дух, душу та тіло. І розумію, що мій дух може

наповнити лише Свята Меса, Адорація та щира молитва серцем.

На цьому семінарі я зрозуміла, що насправді мені так мало потрібно: що тут для мене достатньо багато води й хліба. Бо тут багато Бога. Тут усе дихає Ним! Я звернула увагу, що Бог дуже часто до мене промовляє через літургійні читання на щодень. У понеділок, перший день

семінару, коли ми мали Святу Месу, я відкрила читання і прочитала слова: «Брати! Ми не боржники тіла, щоби по-тілесному жити». Ці слова вразили мене прямо в серце. І далі: «Бо якщо живете по-тілесному, то маєте померти; якщо ж Духом умертвляєте тілесні вчинки, то будете жити. Адже всі, яких веде Божий Дух, — сини Божі. Тому що ви не одержали

духа рабства знову бути у страхові, але одержали Духа синівства, яким кличемо: «Авва, Отче!» Ці слова мене дуже торкнули. А потім — псалом: «Повстає Бог, і Його вороги розбіглись, — і втікають Його ненависники від Його обличчя. Праведники радітимуть». І тут же — читання з Євангелія: як Ісус зцілив жінку, яка 18 років нездужала, була скорчена й не могла випростатись. Ісус її побачив, покликав і сказав: «Жінко, ти звільнена від своєї недуги». Він поклав на неї руки — і та враз випросталася, і стала прославляти Бога.

І так я відчула себе тією жінкою, яка випросталась. Але це ще не все. Наступного дня — у читанні ми почули: «Ви більше не чужі й не захожі, а співгромадяни святих». І знову Євангеліє: «Ісус проповідував, і багато людей з Тира й Сидона посходилися послухати Його й зцілитися від своїх недуг, а також ті, хто страждав від нечистих духів, — і оздоровлялися. І кожний натовп намагався доторкнутися до Нього, бо з Нього виходила сила й оздоровляла всіх».

І для мене це було так глибоко — що я можу торкнутись Ісуса, можу тор-

кнутись Його на Адорації, можу прийти до Нього, слухати Його — і можу оздоровитись. На третій день у мене почали з'являтися сумніви. Розпочалась внутрішня боротьба. І саме того дня було читання: «Дух допомагає нам у наших немочах, адже не знаємо, за що і як маємо молитися, але сам Дух заступається за нас невимовними зітханнями». І далі: «Кого ж покликав, тих і оправдав». А в Євангелії чула: «Силкуйтесь увійти через вузькі двері, бо багато хто, кажу вам, буде намагатися увійти, та не зможе. Й почнете стукати у двері,

кажучи: “Господи, відчини нам!” А Він у відповідь скаже вам: “Я не знаю вас, звідки ви є!”. І мене це дуже заболіло.

Я почала згадувати свої помилки з минулого, у голові крутились різні думки — що Ісус, можливо, одного разу скаже, що не знає мене... І цілий день я ходила з цим болем у серці.

Потім почала молитись серцем: «Я не відчуваю Твоєї присутності, Господи. Не хочу жити емоціями, але хочу переживати Тебе. Хочу бути близько до Тебе, навіть коли не відчуваю». І душа моя просто кричала до Бога.

Я свідомо не записувалась на нічну Адорацію, сказавши: «Боже, я хочу, щоб Ти

мене сам пробудив, коли Ти хочеш, щоб я прийшла до Тебе». І щодня я прокидалась о 3:00, о 3:15, о 3:20 — і Він кликав мене, щоб я була з Ним. Для мене це було глибоке пережиття. Я зрозуміла: Ісус хоче мене бачити, хоче, щоб я приходила до Нього, і саме цей час Він готує для нас.

Наступного дня, коли я знову переживала страх, що не увійду в Царство Боже, я пішла до сповіді. І там знову почула: «Я люблю тебе. Ти — моя улюблена». І ці слова торкнулись мене, як уперше. Наче я знову вперше почула: «Ти — улюблена».

У четвер було читання: «Якщо Бог за нас, то хто проти нас? Той, хто свого

Сина не пощадив, а видав Його за нас усіх, то хіба разом з Ним не подарує нам і всього?» І я зрозуміла, що всі звинувачення — це не від Бога. Бо ми перемагаємо завдяки Тому, хто нас полюбив.

Ні смерть, ні життя, ні ангели, ні сили, ні теперішнє, ні майбутнє, ні висота, ні глибина — ніщо не може відлучити нас від Божої любові. Я відчула, як Ісус зцілює моє серце.

У псалмі того дня ми читали: «Спаси мене, адже я бідний і вбогий». І моє серце кричало: «Допоможи мені, мій Боже!» А в Євангелії знову: «Ось Я виганяю бісів і приношу зцілення сьогодні й завтра».

На нічній Адорації я переживала неймовірну близькість Ісуса. Відчувала, що Він поглядає на мене, що я хочу бути з Ним у Гетсиманському саду, хочу розділити Його страждання. Моє серце прагне бути з Ним, хоч тіло ослаблене, але дух — сильний.

У п'ятницю мене торкнули слова Псалма: «Дає мир твоїм границям і наповняє тебе достатком пшениці». А в Євангелії Ісус зцілює чоловіка, хворого на водянку. Він просто доторкнувся до нього, оздоровив і відпустив. І я відчула, що Він доторкається до мене, оздоровлює і відпускає. Мене також дуже торкнули слова священника під час лекції. Було відчуття, що я просто сиджу в ногах Ісуса і слухаю. Він говорив прості речі, але водночас такі глибинні, що моєму розуму їх не осягнути. Це треба пережити серцем. Піст для мене став великим благословенням. Мені було легко постити — дім, де ми були, наповнений духом молитви і тиші. Я зрозуміла: важливо бути, а не мати.

Піст допоміг мені побачити інакше. Як сказав свя-

щенник: «Піст налагоджує твої стосунки з Богом, потім із собою, а потім із ближніми». Я справді відчула, що під час посту відкривається небо. Я навчилась не шукати легкого шляху, бо, шукаючи його, я відкидала хрест — а з ним і те зцілення, яке Бог хоче мені дати.

Тому я молю Бога, щоб дати мені сили витримати в доброму й через піст перемогти свою духовну боротьбу. Мене торкнули слова: «Де є повнота — там нічого не бракує». Коли я переживаю повноту з Ісусом — справді нічого не бракує. Амінь.

Юлія (Меджугор'є)

*"Дякую вам, що відповіли
на Мій зашик!"*

